

*Stermeczky Zsolt Gábor*

## Akinek a Balaton kell

Nem élt meg zánkai nyarakat  
különben se volt fontos neki  
csak ordított a nyári égre  
nádat fújtak az istenei

Semmi-hálóba szőtte a pók  
— úgy ragadt mint a vattacukor —  
emberfehér volt csak az arca  
Tihanynak a visszhangjaitól

Könnyű súlytalan évek után  
körötte nehezednek falak  
meg nem élés vizei folynak  
szobájában a vágyak alatt

csendes zugába mozdul a pók  
tájat festeget a Balaton  
képét keni a tapétára  
állnak a vizek a falakon

